

Прихильники прогибії хочуть її ще скріпити.

ВАШИНГТОН, 2 квітня. — В обох палатах конгресу пауче нині велике огірчення на прихильників прогибії, які в той самий час, коли противники стараються обхитити прогибії, почали нові старання за її зострешення.

Проект нового закону внесено за старанням Лінкольна С. Андерса, начальника федерального прогибійного уряду. Після сего додатку федеральні агенти дістали широкі права щодо ревізії домі та осіб.

Противники прогибійного закону почали сейчас завязувати кампанію проти сього проекту.

КУЛІДЖ ПРОТИВ ВИСЛАННЯ ДЕЛЕГАТА НА ЖЕНЕВСЬКІ НАРАДИ ПРО АМЕРИКУ.

ВАШИНГТОН, 2 квітня. — Президент Кулідж дав до зрозуміння представникам американської преси, що хоча федеральний уряд пропонує державам зв'язаним у весвітній суд при Лізі Народів, свою прозьбу щодо прийняття його до сього суду, все таки уряд не думає вислати свого делегата на наради держав, скликає Лігою Народів, щодо прозьби Америки та її застерешення.

ВКАЗУЄ НА ПОТРЕБУ ЗМНИ КОНСТИТУЦІЇ ЛІГИ НАРОДІВ.

НЮ ЙОРК, 2 квітня. — З Європи вже починають приїздити делегати на всеамериканський конгрес преси. Одним з перших делегатів був Хорхе Мітре, редактор і видавець найбільшої аргентинської газети Ліа Насіон. В розмові з американськими газетарями про положення в Європі, звідки він приїжджає, Мітре внаваував на послідні події в Женеві як на доказ, що Ліга Народів потребує реорганізації в сьому напрямку, щоб одна держава не могла своїм голосом ветувавати постанов усіх других держав.

ПРЕЗИДЕНТ УСТАНОВИВ ПРИВАТНОГО РОЗСЛІДНИКА ДЛЯ ФІЛИПІНІВ.

ВАШИНГТОН, 2 квітня. — Щоби дізнатися про умови на Філіппінських островах з достовірною жерела, президент Кулідж установив полковника Кармі Томпсона, свого приятеля, розслідником умов на цих островах. Полковник має розслідати стан освіти, добробут, стан і вигляд промислу та здібність тубільців до самоуправня.

КАТАСТРОФА В ТЕАТРИ.

МЕКСИКО, 2 квітня. — В одному з найбільших театрів рухомих образів у сьому місті завалився підчас представлення балетом першого поверху. Під його руйнами погибло на місця 5 осіб, а 52 другі віднесли тяжкі ушкодження. Причиною випадку був за великий тягар осіб на балконі.

ПЕРШІ ДОБРОДІЙНИЙ ЗАПИС.

НЮ-ЙОРК, 2 квітня. — В сьейтовому суді зложено нині до затвердження testament місцевої мільйонерки пані Аліни М. Ричардсоної, котра померла недавно в 88 році життя. Сей testament розділяє на ріжні добродійні цілі величезну суму 37 мільйонів доларів. З того запаву сні покойної вже видав 29 мільйонів на означені testamentом цілі.

БУДІВЛЕНІ СТРАЙКИ В НЮ ЙОРКУ.

НЮ ЙОРК, 2 квітня. — Частина будівельних підприємств уже погодилася зі страйкувними будівельними робітниками, занятими при валенню домів («гваз рекер»), призначені їм їх домагання. Наслідком сього вернуло до праці коло 900 страйкарів. На страйку остяє ще коло 1,800.

СТРАЙК ТКАЛЬНИХ РОБІТНИКІВ.

ПАСЕИК, Нью Джерзі, 2 квітня. — В парку Белмонта в Гарфілді відбулася нині велика масові збори страйкарів ткальських фабрик. На збори зявилося які три тисячі страйкарів. Організатори страйку заявили, що страйкарі готові кожній домі хвилі на згоду та що найліпшим пляном переговорів, який до сї подано, є плян пасейської торговельної палати, після котрої властелі фабрик і представники страйкарів малиб зійтись на спільну конференцію. Організатори страйку заявили, що вони готові зітати конференцію, як лишень фабриканти покажуть свою охоту до неї.

ЗМОЛЮНЕН В РОСИЙСЬКІ ПРАВОСЛАВНІ ЦЕРКВІ.

НЮ ЙОРК, 2 квітня. — Іван Кедровський, котрий каже, що він є одиницьким правним представником «святого синода російської православної церкви» в Америку, вийшов тут нині в останнє російське православної катедри та єпископської палати. До сього заняття добирав Кедровський трилітній процесом проти групи поляв, якими проводить митрополит Платон. Кедровського оправдали у посланне сержант нью-йорської поліції та адвокат Кедровського.

СТАЙНА З ХАТИ Т. П. ШЕВЧЕНКА.

Кореспондент газети «Комуніст» пише у своїй дописі так: «В Миргороді зберлася хата, в якій жив Т. П. Шевченко 80 років тому.

«Тепершній господар хати, 80-літній П. Коробка, показує в сотий раз свій миргородський унікат, сказав: — Ого, тільки пишуть до газети, хай скоріше полагодять хату, бо по весні зовсім завалився.

«Перша половина хати складалася з двох кімнат. Стіни жад до стелі вогли. Страни холоденча.

«В куті одної кімнати лежить зарогнутий в кіську попошу (чорівляло) смертельно хорий, наковий, над котрим стара жілка голосни ламає свої кури.

«П. Коробка пояснює що тяжку картину так, що він промистив у себе Жидів візника, котрий тепер умирає.

«Грошей за хату не беру. — каже старий, — даремно жити. Не моя буде провина, коли хата завалиється... Давно казав: виборяться.

«Друга половина цієї історичної хати використана «по хазяїнськи», обернута в... стайню. Тут знаходяться корови, стоять ясла...

«Знавору стіни хати завалюються і підперті підпорками, але з весною все завалиється, не витримає. Дуже вже постарілася хата, а доглядати її старому господарю не сила: сам валиться.

«Так в Миргороді пильнують що пам'ятку старовини».

Нема чого дивуватися, бо тож пам'ятка «халха» Шевченка, та ще в додаток не марксіста. А ось якби то була хата якогось «товарища», ну, скажемо, хочби того, що десь дворян Левінові відчиняв, то тоді то була б святиня і малаб відповідний догляд влади.

КАНАДІЙЦІ ЗААСЕКУРОВАНИ НА ЧОТИРИ І ЧВЕРТЬ БІЛІОНА ДОЛЯРІВ.

Минушого року Канадійці вибрали аскураційних поліс на життя на 807 мільйонів доларів. До кінця 1925 р. Канадійці мали аскураційних поліс на життя за чотири біліони, 254 мільйони, 908 тисяч, 278 доларів.

Минулого року ріжні аскураційні компанії виплатили на речинцеві поліси, отже на такі, яким вийшло вже 20 літ, понад 255 мільйонів доларів. — Усі ці цифри подає доміняльний департамент аскурацій.

СПИТЬ ШІСТЬ МІСЯЦІВ.

Ангаійські лікарі не можуть ніколи пояснити дивного случаю з двадцять-три-літнього Дорис Гінтон з Лондону. Вона в жовтні минулого року слухачкою музики по радіо, заснула і находитись по нинішній день в неперушному сні. Її хорятьматки вставці і вона навіть зискала на вузці, одначе ні раз за послідню ро тів року не прийшла до себе. Найкращі лікарі, а також і «чудотворний» духовник Гинмен не в силі її пробудити, хоч хоч найти причину того сну.

УКРАЇНСЬКИЙ СТРЕЛЬЦЬ НА КУБІ ВІДБИРАЄ СОБІ ЖИТТЯ З ГОЛОДУ І ПУКДИ.

Як живіться нашим нещасним емігрантам на Кубі, пізнають по тім, що недавно поповин тут самовійство молодий стрілець Галнцької Армії Михайло Пилипів, родом з Городка Ягайлоського, Галнчина, бо не мав змоги заробити на прожиток.

Кількасотна українська еміграція на Кубі голодує і живе з того, що шукає за сухим та завалилим хлібом, який викладують богачі разом з ситтям.

Українці в Америці повинні не відмовити своєї допомоги тим нещасним жертвам. Дати належний салти до Об'єднання, або на руки Укр. Допомогого Комітету на Кубі на слідуючу адресу: Українській Комітет, Calle. Bayona 9, Aetos, Habana, Cuba.

ПАНСЬКИЙ ЖАРТ.

В селі Людівитові Дрогоницького повіту селинка М. Кравчєв одержав багато доларів в Америці, після смерті свого чоловіка, який служив в американському війську. Довідався про це діяди війскавку п. Розвадовскі. Він, не доводя думати, вирішив зі своїм наймитом обграбувати біяди жінку. Коли прийшовши до л. Кравчєв, п. Розвадовскі став вигукати від неї гроші, то остання підняла крик, на який побіглися сусіди і звязали пана. Тоді п. Розвадовскі став говорити, що він не мав мари брати гроші у жінки, а тільки хотів пожартувати з нею. Але селани не повірили йому, тому що бачили, як він дувши за горло жінку, а наймит в той час шукав у скрині доларів. Пана Розвадовского арештовано і віддано судовій владі.

«СОВЕТ НЕЧЕСТИВИХ».

До польського міністерства внутрішніх справ оголошено статут Т-ва «Русское Народное Об'єднання в Польщі». Т-во це має бути націоналістично-політичною організацією Росії в Польщі. Центр — в Варшаві; буде називатись «Верховним Советом». На місцях — уповноважені.

Організатори походять з ріжних сфер Москва в Польщі, переважно чорносотенці, помічники та решти російських чиновників.

ШУКАЄ ЗА ВОРОЖБИТОМ.

Мейкон, Га. — Френк Сімон ходив минушого року до ворожбитки, який сказав йому, що день 10 березня, 1926, буде часиний для нього. «До чого те дітніться, то стане золотом», — казав йому ворожбит.

Френк вірив ворожбитові і 10 дня березня вибрав своїх 800 доларів та банку, щоб їх інвестувати, т. є вложити в «брокера» на закупку шєрів. І коли йшов вулицею, непап на нього злодій, пригрозивши ударом в голову, забрав гроші, золотий годинник, перстень і фантонове перо, і втік. Тепер Френк пошукує за ворожбитом.

ЗЕМЛЯ ДЛЯ ЯПОЇНЦІВ В АМЕРИЦІ.

ТОКІО, 31. марта. — Бразилське правительство повідомило Япоію, що готове відступити їй 12,500,000 акрів землі на поселення.

Се предложение дуже заінтересувало Япоію.

ПОСЛИ МАЮТЬ ДОБРИЙ АПЕТИТ.

ЛОНДОН, 1 квітня. — Сегоді о год. 9:30 рано скінчилося засідання палати громад, яке тривало 18 годин без перерви.

Коли забігло ранне сонце, пригали собі послы, що то пра на сніданок і рушили до буфету. В одну мить опинилися в їх жодуках 1200 мьєв, 2,500 кусників солонини і кілька тисяч горняк кави і чаю.

ВСОДИ ВІНОЮ ЖІНКА!

В Голандії в місті Амстердамі, в культурній державі Західної Європи, відбувається процес за Адама, Еву, вужа й яблоско, що вони поли. А зачався він з цього, що свещеник одної церкви Гельскерк на проповіді виясвив побожним парафіанам біблійну історію, як то вуж намолив до первородного гриха Адама, даючи йому з'єсти яблоско з дерева пізнання добра й зла. Свещеник вважав історію за вужем і деревом за неправдливу, але що її треба розуміти як приклад. Всі парафіяни були з проповіді задоволені, але один з них заркариив свещеника перед синодом о ширення безбожності. Синод замкадав від свещеника виснаження, а цей відмовився його дати. Ще й обурився. Свещеника віддано під церковний суд.

Преса дуже цікавиться тим, чи все він скадує на Еву, що спокнула Адама, чи свещеники відберуть парафію.

3,296 ДОЛЯРІВ МАЙНА НА КОЖНУ ОСОБУ.

Майно Канади вартувало 1921 року стільки, що кожд був розданий на її населення, на кожную особу припадало було — \$2,255. Але зате майно самої Західної Канади вартувало стільки, що на кожную її душу припадало \$3,296. Вартість самих ріжних продуктів виносила в трох степенях провінцій стільки, що на кожную особу припадало \$1,916.

ПОВІНЬ ЕМІГРАТИ В КАНАДУ.

Через Вінніпег не перестають іхати емігранти. Богато в них приносять в місті їх вандрують вулицями. Видно їх по одежі. Триматься гуртками. Крім того, як доносять вельдні, отворено еміграційний сезон, бо цими днями знову приїжджає 5,000 емігрантів трьома кораблями: Антонія, Дорик і Монтровз.

Заворушення в Галнчині.

ВАРШАВА, 2 квітня. — Телеграмми доносять, що в місті Стриво в Галнчині відбувся заворушення, підчас яких забито 4 особи а 12 ранено.

(Телеграмми не подають вправді причин заворушення, але ми можемо легко догадатись, що ті заворушення можуть мати тільки національний або економічний, або коли ходить про Українців, одні і другого підкада).

КАЖУТЬ, ЩО АМЕРИКА ВИХОУЄ В МІЛІТАРНІЙ ДУСІ.

БЕРЛІН, 2 квітня. — Рейхлінд «Берзен Цайтунг» виваує, що спокійна на око Америка поробила всі можливі заходи, щоб підготувати молодів (свантів) до війскового служби. Крім цього відбуваються кожного року під доглядом секретаря Вілліа війскової справи в кемпах, до яких зголошуються добровольці. Число тих добровольців вносило в 1924 р. 300,000 людай.

КРОВАВІ РЕЛІГІЙНІ ЗАВОРУШЕННЯ В ІНДІЯХ.

ЛОНДОН, 2 квітня. — До чого може довести релігійний фанатизм, можна пізнати по тім, що навіть в Калькуті, (Індія), де звичайно панує спокій і порядок, прийшло до боротьби між Гінду а Музулманами, які не хотіли перепустити релігійної процесії Гінду.

В вулицях сутинках згинуло 20 осіб, а 150 було ранених.

НЕМА ВИГЛЯДУ НА СПОКІЙ.

ПАРИЖ, 2 квітня. — Найбільшу журу представляють тепер для Франції невдадні відносини в Сирії і в Мароко, бо в обох краях йїна ведеться далі. Други не сильні до ніякої угоди, а Абд-ель-Крім з одного боку веде переговори з а другою гурту сили армію на обох фронтах, французькі і іспанські.

ФРАНЦІЯ СИЛЮФУЄ СВОЙ ВІЙСЬКА З БАСЕРНУ СААРИ.

ПАРИЖ, 2 квітня. — Французско-німецьке зближення поступило один крок вперед, бо Франція рішила відкрити в області Саари свої частини, які заступити тепер жандармерія, рекрутована з місцевого, німецького населення. То рішення викликало серед Німців велику радість.

ВИХОДИТЬ ЗАМІЖ ЗА БІДНОГО ЧАСОПИСНОГО РЕПОРТЕРА, А ВІДКИДУЄ КНЯЗІВ, ГРАФІВ І МІЛІОНЕРІВ.

ПАРИЖ, 2 квітня. — Велику сензацію викликала відомість, що Сузана Ленглен, ситківаковий чемпіон, яка побіла недавно в міжнародних змаганнях американку Вільс, виходить заміж за Жака Офенбаха, який допуссе до часосипи «Le Gallo» та заробляє около \$42 на місяць.

Кажуть, що Ленглен знала Офенбаха від 4 літ та що не подруже буде дійсним подружжєм з любови, бо о руку Ленглен старілася князі, графи, а рівнож і американські мільйонери.

ПАШІН ПІДАСТАЄ ДО ДИМСІСІ.

БІЛГОРОД, 2 квітня. — Вступ п'яток хорватських міністрів з кабінету Пашіца викликав у парламент того рода ситуацію, що правительство позбавлене більшости. Дотепершній премєр Пашіц буде змушений уступити. Його наслідником стане правлоподобно Люба Йованович.

МІРОВІ ПЕРЕГОВОРИ РИВІВ З ФРАНЦУЗАМИ.

РАБАТ, 2 квітня. — Ходять чути, що ведуться переговори між Абд-ель-Крїмом а Францією і Іспанією що до заключення миру. Вісти ті о стільки оправдані, що на фронті панує спокій.

Франція та Іспанія, як повільноляне преса в Рабаті (столиця французького Марока), домагається для себе повної охорони своїх інтересів та визнання з боку Рївїв суверенитету султана.

УСУВАЄТЬСЯ ГОРА В ШВАЙЦАРІЇ.

БЕЛЛІЦОНА, Швайцарія, 2 квітня. — Гора Мотто Д'Арбіно, висока на 3,550 футів, а положена в сусілстві міста Белліціона, усувається. Повільне усунення завважано вже в 1888 році. На протязь ріжних 14 літ усувається гора рівно пересічно по 1½ ліча, а в послідних роках вже по 6 лічів. Правительство поробило заходи, щоб забезпечити докопичене населення перед евантуальним нещастям.

ЗАДІВНИВ НА МУССОЛІНІЙНОГО.

БУКАРЕСТ, 2 квітня. — Новий премєр, генерал Авереску заповів владу сильної руки, а що до заграничної політики своєю згодою до того напрямку, який репрезентує в Європі італійський диктатор Муссоліні.

Не знати тільки, як довго та приязнь протриває, бо Авереску заповів, що буде переслідувати не тільки комуністів, але і румунських фашистів.

ПОКІНУЛИТЬ БУВШОГО ПРЕСТОЛОНАСЛІДНИКА ДО РУМУНІЙ.

БЕРЛІН, 2 квітня. — Ходять чути, що нове румунське правительство хоче покінкати назад престолонаслідника Кароля та привернути йому давні права.

СТРАЙК СТАЛЕВИХ РОБІТНИКІВ В ПАРИЖІ.

ПАРИЖ, 1 квітня. — 6,000 сталевих робітників розпочало страйк, домагаючись 25 процентного підвищення заробітної платні та точного придержування осьмигодинного дня праці.

Користуйтеся в нагоді! ТЕПЕР БЕЗ ВСТУПНОЇ ОПЛАТИ ПРИЙМАЄСЯ ДО УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНОГО СОЮЗУ ВСТУПАЙТЕ СЕЙЧАС!

"СВОБОДА" (LIBERTY)
 FOUNDED 1893
 English newspaper published daily except Sundays and holidays
 at 20 Grand Street, Jersey City, N. J.
 Owned by the Ukrainian National Association, Inc.
 Edited by Editorial Committee.
 Entered as Second Class Matter at the Post Office of Jersey City, N. J.
 March 30, 1914, under the Act of March 3, 1879.
 Postpaid mailing at special rate of postage provided for in Section 1103
 of the Act of October 3, 1917, authorized July 24, 1918.

SUBSCRIPTION RATES		PERIODICITY	
One year	\$10.00	10 Issues	\$1.00
Six months	\$5.00	5 Issues	\$0.50
Three months	\$2.50	3 Issues	\$0.25
Foreign	\$12.00	10 Issues	\$1.20
One year	\$14.00	10 Issues	\$1.40
Six months	\$7.00	5 Issues	\$0.70
Three months	\$3.50	3 Issues	\$0.35

За кожною зміною адреси платиться 10 центів.
 За оголошення редакція не відповідає.
 Телефон "СВОБОДА" 498 Montgomery, Tel. V. H. Coosa: 1838 Montgomery.
 В Канаді пакується вкладами гроші лише на У. Н. Союз: Foreign Money Order.
 Адреса: "СВОБОДА", P. O. BOX 346, JERSEY CITY, N. J.

3 нагоди москвського монархістичного зїзду.

Російська чорносотенна бригада до неї еміграції, уже третій рік, як висунула кандидатуру на «вождя руського народу» великого князя Миколю Миколаєвича. Третій рік якого коло його імені «твориться, як завжди в Америці, «бує»!

Після програної боротьби за відбудову «єдиної невідомої» царської Росії, яку провадили ріжні білі армії проти большевиків і «окраїнних народів», то доводило Українці, усі старі націоналістичні царисти почали робити ріжні зїзди, наради, то що і цукати «вождя». Промаянули імена ріжних Біскупських, Кривоносів і т. д. Навіть сам «Однокласний» правий спадкоємець царського трону! Кирило, оголосив себе царем, перебуваючи у тюрмах в невідомому німському місті Кобурзі. Але не всім старим чорносотенним крикосолам подобається Кирило — не можуть простити йому того, що в початках революції, коли цар ще не відірвався від престолу, він уже признав першу революційну владу, комітет Державної Думи, і привів до Думи свій гвардійський флотський екіпаж. Тим Кирило зробив немалу прислугу революції і вписав своє ім'я в ряди перших, що признали державний переворот. Але сам він зробив також і те, що праворіжні царисти ніколи не можуть знести навіть його духу; другі, які визнають його «право» на дідівський спадок, згоджуються, аби він був царем, але не хочуть, щоб він правив, особливо підчас їх «тріумфального» походу на Москву, надіями про який вони себе потішували.

Тому серед них виникає гадка оголошити «вождю» усіх недовольців, черепків старої царської Росії, Миколу Миколаєвича. Мовляв, він є однокласний, «вождь» Кирило згодився поділитися «брем'ям влади». Люди, відзначені в справі його піддавання, «буря влади». Люди, відзначені в справі його піддавання, «буря влади». Люди, відзначені в справі його піддавання, «буря влади».

В часі останньої великої війни, коли Микола Миколаєвич був головним командантом російських армій, біля його імені створилася легенда, що він надзвичайно рішучий, працездатний, суворий і справедливий. Видавалися ріжні епізоди з його діяльності, які підібрали йому.

Вірши піданий чорносотенними, всіма зазначає характеристику Миколю всеж такій він мушкетерсько не дурна, але унаслідку в повній мірі перш ніж уступити своє прадля імператора Павла... Ця його нечорнословитість мала надзвичайно шкідливий вплив на де-які державні справи».

Нарешті наведемо те одне слово про Миколу Миколаєвича, написане людиною шире його отверте, бо її не вряже, так як він Битва, служба і любов до царського дому.

В праші «Последний Самодержець», що була видрукована в 1913 році, Обинський пише про Миколу Миколаєвича: «Серед визначних алкозголіж тодішньої гвардії треба поставити великого князя Миколаєвича, команданта лейб-гусарського полку... Мікрокефал будують свого тіла, мислячи про потугу, гаупце і непориваний алкозголіж, він провадив час між купчихою, водкою і полком, який тримав зразково, красуючись «на смотрах» новими ментиками салат, гарним підбором коней і стрейними вигадками. Головним ділом гузарів все так зашляхотило пиянство... Пили часто цілі дніми, допивалися на вечер до галюційної... Великому князю і тим, що з ним пили гузарам, не раз починало здаватися, що вони вже не люди, а воки! Тоді всі роздалися до вогня і вибігли на безлюдну вулицю, в пічку пошу в Царському Селі. Там сідали на задні ноги, рук жвавили як передні ноги, розігнали до неба свої п'яні голови і починали галюно вити. Старий бубетчик галюно вити. Старий бубетчик галюно вити. Старий бубетчик галюно вити.

Взагалі Лемке, що уєсь час працював у штабі великого князя, характеризує його як людину, що не може поставити інтересів справи понад симпатії своїх приятелів.

Сього явраз і треба тим, які прагнуть робити за його плечима свої особисті та гуртовецькі вузькопартиї, інтереси, як людина, що виключає в людини всяку можливість стати диктатором.

Аби дати повнішу характеристику цього великого князя, наведемо дещо про нього із творів інших авторів.

«У спогадів» С. Ю. Вітте, чинтамо про Миколу Миколаєвича: «Сахаров не довго був військовим міністром. Він був призначений під заощинсьм впливом в. к. М. М., котрий згодився найти в ньому зорубу в своїх руках, а коли побачив, що поминився, то Сахаров під тим же впливом був звільнений з посади».

«Здається, особливо захоплювався Пилитом (шарлатаном) і його впливом на царя».

азагалі був вистібно тобгуну-... Не дивлячись на багато недостат в. к. М. М., а його рахую чоловіком дуже обмеженим, але не поганим і чесним, безперечно відданим царю, майже деякім вищою злібності. Він натворив і мабуть ще на творить багато біди Росії... Що торкається в. к. М. М., як чоловіка, дуже мляго він сподобався, самонадлого і збривованого, а дуже малю запасом логіки... До тогож в. к. по натурі людина досить обмежена і малюкультуру».

Також характеристикою Миколю Миколаєвича пересігали всі спогоди. В інших уступках Вітте, цей знаменитий знавчєць поведінкою прийдомого життя, малює Миколу Миколаєвича як людину без організаційних здібностей, мелуно, що протежував завжди своїх приятелів аж шкодою для справи, виявляв сам і допускав у інших, при кожній праці повну сваволою і т. д.

Вірши піданий чорносотенними, всіма зазначає характеристику Миколю всеж такій він мушкетерсько не дурна, але унаслідку в повній мірі перш ніж уступити своє прадля імператора Павла... Ця його нечорнословитість мала надзвичайно шкідливий вплив на де-які державні справи».

Нарешті наведемо те одне слово про Миколу Миколаєвича, написане людиною шире його отверте, бо її не вряже, так як він Битва, служба і любов до царського дому.

В праші «Последний Самодержець», що була видрукована в 1913 році, Обинський пише про Миколу Миколаєвича: «Серед визначних алкозголіж тодішньої гвардії треба поставити великого князя Миколаєвича, команданта лейб-гусарського полку... Мікрокефал будують свого тіла, мислячи про потугу, гаупце і непориваний алкозголіж, він провадив час між купчихою, водкою і полком, який тримав зразково, красуючись «на смотрах» новими ментиками салат, гарним підбором коней і стрейними вигадками. Головним ділом гузарів все так зашляхотило пиянство... Пили часто цілі дніми, допивалися на вечер до галюційної... Великому князю і тим, що з ним пили гузарам, не раз починало здаватися, що вони вже не люди, а воки! Тоді всі роздалися до вогня і вибігли на безлюдну вулицю, в пічку пошу в Царському Селі. Там сідали на задні ноги, рук жвавили як передні ноги, розігнали до неба свої п'яні голови і починали галюно вити. Старий бубетчик галюно вити. Старий бубетчик галюно вити. Старий бубетчик галюно вити.

Взагалі Лемке, що уєсь час працював у штабі великого князя, характеризує його як людину, що не може поставити інтересів справи понад симпатії своїх приятелів.

Сього явраз і треба тим, які прагнуть робити за його плечима свої особисті та гуртовецькі вузькопартиї, інтереси, як людина, що виключає в людини всяку можливість стати диктатором.

Аби дати повнішу характеристику цього великого князя, наведемо дещо про нього із творів інших авторів.

«У спогадів» С. Ю. Вітте, чинтамо про Миколу Миколаєвича: «Сахаров не довго був військовим міністром. Він був призначений під заощинсьм впливом в. к. М. М., котрий згодився найти в ньому зорубу в своїх руках, а коли побачив, що поминився, то Сахаров під тим же впливом був звільнений з посади».

«Здається, особливо захоплювався Пилитом (шарлатаном) і його впливом на царя».

«Здається, особливо захоплювався Пилитом (шарлатаном) і його впливом на царя».

«Здається, особливо захоплювався Пилитом (шарлатаном) і його впливом на царя».

«Здається, особливо захоплювався Пилитом (шарлатаном) і його впливом на царя».

ТЕАТР І ШУКА.
 Нова драма Дагласа Фербенкса.
 В Salwyn Theatre при 229 Вест 42-й улиці в Нью Йорку виставляють вже другий місяць великий образ Дагласа Фербенкса — «The Black Pirate».
 Критика признає цей образ найкращим з'явленням на екрані цього сезону в Нью Йорку.
 Темою свого образу є романтичне життя серед неувальних пригод притів (морських опришків). В драмі беруть участь мушкетери, жінщини і діти.
 Головну роллю грає відомий артист образковий театрів Даглас Фербенкс, але і він тут найбільше визначився, від коли його американська публіка бачить на екрані.
 Фербенкс від п'яти літ займає себе темою, поки не довіз її до успішного виконання.
 Він зібрав для роки потрібні матеріали, а до поміччю йому стали історики, професори, морські техніки, артисти і всіякі інші спеціалісти.
 The Black Pirate се продукція на колосальній розміри і обсягу в її часті тисячі осіб, а проте вона так просто апелує до кожного, немєж йому близька і немовби він її переживав. В ході подій видає бачать Фербенкса у неувальних сміливих подвигах, які хвилюють кожного. Але іноді він теж представляється і яко людина хоробрий, але ніжний особлив, коли в ньому залюбується гарна княгиня.
 Драму виставляється двічі денно о 2:40 пополудні і о 8:40 вечер.

До всіх допусувателів.
 Просимо згадати собі:
 1. — Довести писати коротко.
 2. — Вирозді 1 шпато.
 3. — Ліни по одній сторони паперу
 4. — В дописках подавати якш праві ліній лісти.
 5. — Писати літери про ріжні шпато але усього загалу читачів, але бодал його значення каси.
 6. — В дописках писати не пережважати себе діями засудку.
 7. — Не давати нікого особисто, а не нападати, аби не зачепити.
 8. — Не жалувати звороту дописів, а як дописувачу написав за кілька мінут (боки її дуже потрібне, може у себе оставити відпис).
 9. — Не посылати «нагади» дописів з поминанням «свєчас» поминати, бо се значливо з'являе показу, що до писувачеві опинився і хоче, щоб редакция се надозагляла.
 10. — Не присилати до редакції листів і поєв недовольств шоло форм, або безвартішних шоло змісту; а до того й не жалувати звороту таким відписам.

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

КАСОВИЙ ЗВІТ ОБ'ЄДНАННЯ.
 (За місяць март, 1926).
 І. ПРИХІД:
 1) 3 перенесення з попереднього місяця \$381.83
 2) Прихід в марті:
 а) Народний податок \$231.35
 б) Рідна Школа 434.93
 в) Ріжні 760.43 1,426.71
 Разом \$1,808.54

ІІ. РОЗХІД:
 а) Висилка до краю
 1) Рідна Школа \$300.00
 2) Імпалді 200.00
 3) Політичні візні 150.00
 4) Студенти 150.00
 5) Тов. «Просвіта» 100.00
 6) Національний Музей 100.00
 7) Стрипідні сукніткання 75.00
 8) Земельний Банк 75.00
 9) Наукове Тов. ім. Шевченка 50.00
 10) На гімназю в Рогатині 25.00
 11) Письменникам 50.00
 12) Часописі «Громада», на Волоні 25.00
 13) На фонд пок. О. Бесарабової 25.00
 Оплата листів і пошлюк 14.75 1,339.75
 б) Платні секретаря 150.00
 в) Рент 25.00
 г) Телефон 5.10
 д) Стемпис 5.00
 е) Догора до Нью Йорку 6.48
 Разом \$1,531.33

ІІІ. ЗІСТАВЛЕННЯ:
 Прихід в марті \$1,808.54
 Розхід 1,531.33
 Остат в касі Об'єднання з дцем 31. марта \$277.21

Найшли собі оборонця.

Московська пропаганда за визнанням большевицького уряду Злученими Державими вийшла сини діями в ногу стадо. Сих з'ястий мала вона досі не мало. Зачала вона з того, що большевицький уряд побився за визнанням Америку через свого представника. Свій представник, однак, щоби добути визнання, жвавив масових зборів робітників, побаламутих большевицькою пропагандою. На таку агітацію американський уряд не подивився ласкавим оком, та протгав большевицького представника з усею його бандою агітаторів. Пробував тоді большевицький уряд робити через поступові круги Злучених Держав, через тих лібералів, котрих большевицький уряд у Москві розстріляв, а поза границями краю найбільше опльовує. Ся пропаганда теж потерпіла повну нещадку, і тепер большевицький уряд поклянувся ще новим чинником.

Одиним таким адвокатом большевицького уряду перед американським урядом є Авіл Л. Лі, найбільший американський «дубліцистичний» підприємець. Відомо, такі підприємці займаються тим, що ведуть агітацію через газети, місячники, збори, тощо за свою справу, до якої їх наймлено. Вони підприємці, тобто роблять свою роботу не з ідеї, а за гроші. Лі не один з найбільших таких підприємців, але се один з найдорожчих. Він робить звичайно розголосуючі кампанії таким підприємцям, як Стендарт Ой Ко, Пенсильвєнська залізниця, таким людям, як Ракефелер, Рут, — словом, найбільш гатшним кампаніям, найбільше консервативним людям. І ось тепер якраз сь Лі проявив зацікавленість справою визнання большевицького уряду Злученими Державими. Він вислав наперед до визначних бізнесменів і політиків листи в сій справі, питаючи досить делікатно, яка їх опінія, а відтак урядив обід, на якому даюкою боковою дорогою підходив до визнання.

Заходи сї покінчилися невдачею. Визначні бізнесмени не дуже то облизувалися на від обрізної російської кістки. Американський уряд неохайно заявив се раз зовсім твердо постанову не визнавати Москви. Американські газети, однак, зазначили б дуже замітний факт, що такі бізнесмени, як Лі, мали би бути за визнанням. Його зв'язки з Ракефелером підсунули деяким газетам догад, що большевиків певно дади Ракефелерові широкі концесії в загарбаних ними грузинських та азербайджанських нафтових теренах. Самий факт, що большевицькі комісарі жвавили навузвати зносини аж зі сею групою американських капіталістів, газете вважало доказом, що большевицький уряд мусить бути в дуже скрутній потребі, коли він побивається визнання аж такою дорогою.

В обороні своєї віри.

Перед комітетом палати послів для заграничних справ відбулося дня 30. марта переслухання в справі відношення мексиканського уряду до католицької церкви. Притюкою до сього переслухання було те, що мексиканський уряд почав виконувати постанови мексиканської конституції про розділ церкви від держави та законів, які постановляє, що в Мексику чужинці, себто горожанин чужої держави, не має права бути священником якоїнебудь церкви. Як доносили газети, вживдені сих законів у життя не обійшлися без кількох поважніших заворушень та перепалок з федеральним мексиканським військом, бо були слухай, що католицькі священники звинили своїх вірних до спротиву державним урядникам. Сї спротивні на нічо не здалися, бо коли урядники наїшли опір, вони зараз кидали війско, а се все було горою. Остачою шла маса чужинських священників опинилася поза границями Мексики. Наїшлися поважна група й в Злучених Державих, а тут католицькі організації постаралися через конгресмени о переслухання перед комітетом палати послів. Дня 30. марта було се переслухання. Були там крім звичайних у таких справах діячів вєд-єдних, яких тільки можна було стягнути для потвердження заходів проти Мексики. Виступали священники, викликані з держав мексиканського уряду. Виступали законники, профані з монастиря, сьмюніковані урядом, були й законники, викликані з конвєнції. Всі розповідали свої нещастя та кривдвання собі на мексиканський уряд за його законів.

Шль сього переслухання було наклонити конгресу палату послів до ухвалення резолюції до уряду, щоби він зрівняв дипломатичні зносини з урядом Мексики. Відомо, переслухання сєй шль не оглянуто: американський уряд не буде мішувати в дутрішні справи чужої держави. Однак, переслухання оглянуто другу шль: воно заіпало американську публіку послухати з мексиканськими справами. Богато зі сього, що сказано на переслухання, лишилось у пам'яті читачів американських газет. Мимохолом, сєй факт показав, яку прислугу могли зорубити національній справі українській, коли вони заступилися за своїми співвітчизниками, переслідуваними польськими, московськими та румунськими окупантами так, як за своїх співвітчизників в Мексику заступається католицька церква.

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

ОРГАНІЗАЦІЙНА ПЕРЕРИСКА.
 РІЖНІ

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

В КОЖДІ УКРАЇНСЬКІ ХАТІ ПОВИННА НАХОДИТИСЬ ЧАСОПИСЬ «СВОБОДА».

ДО КРАЮ НА СВЯТА

ЗА ПОСЕРЕДНІЦТВОМ

ГР. КУНАШЕВСЬКОГО, представителя всіх корабельних ліній.

Для виходу Родинами хотіли мати замір виходити до краю, маючи відзнаку корабля Бразиліско-Американського Ліній, а це означає Ліній, котра веде пасажирів прямо без пересадки до Гальска, а кораблі відходять в Східний океан.

ЕСТОНІЯ, **ЛІТВА** і **ЛЮГАНЬКА** — цими кораблями багато наших земляків виїжджає, щоб бути на шлюбній церемонії.

ЛІТВА 27. квітня

Передом до краю через Гальсків є встановлено в загальному, що неперешкоди переслати на ньому шифру, неперешкоди їхати через чужі краї і їх границі, неперешкоди оплачувати консулярних вимог на паспортів як рідному так і перебуваючи за кордоном (багато) за привіз до границі. Виходя на кораблях Бразиліско-Американського Ліній так до краю як і з краю, а що пасажирів трієтні ідеєть сучь поромшляків в особіях кімнатх (каютах) по 2-4 і 6 осіб.

ВЕЛИКА МАЙОВА ПРОГУЛКА 18-го МАЯ
на кораблі **ЕСТОНІЯ**
ПІД МОЇМ ОСОБИСТМ НАДЗОРОМ.

З огляду на те, що в попередні літа багато пасажирів виїжджало за моїм посередництвом, а з отримуючих листів від наших земляків з запевненням виїжджати сего року, о много більше збиратися виїхати, постановив я урядити **ВЕЛИКУ МАЙОВУ ПРОГУЛКУ** ДО ВИГОДНИХ умов, на день 18-го мая 1926 кораблем **ЕСТОНІЯ** і при собі нагороді всі пасажирів будуть їхати від моїм особистим руководством аж до самого краю, Гальска, як до Львова, Станіславова, Золочева, Тернополя.

Г. КУНАШЕВСЬКИЙ

Ціна шифркарти 3-тоті КЛІСКИ \$108.50
ШИФРКАРТА В ОБІДІ СТОРОНИ ДО КРАЮ І ПОВОРОТОМ \$40.00
ПРИ СІМ ЗАОЩАДЖУЄТЬСЯ \$45.00

Хочуть скористати з сей нагоди прошу інформації, щоб можна вже поробити приготування. Кожному посилюю авіацією на шифр даром. Поміаго виробити шифркарт як і шифркарт (позволення в Банкетному) з котрим кожний буде міг приїхати назад до Америки без жадної перешкоди. Вироблено фармерські авіакарти на спрощення з краю і всі інші потрібні документи після урядових вимог. ПОСИЛЮ ГРОШІ ДО КРАЮ НА ВИПЛАТУ ТІЛЬКИ АМЕРИКАНСЬКИМИ ДОЛЯМИ.
По всі інформації удається до мене поштою і провадженняго під тим самим адресом 18-го літ.

G. KUNASHEVSKY, 179 East 3rd Street, New York, N. Y.

Для виходу тих, котрі заможують в околиці недалеко Нью Йорку має отворено бюро що надає від 15-ти години ранку до першої половини, а де кожний буде міг отримати рішорні поради від мене як досвідченого державця в кожнім ділі так нотаріальних як і шифркартовних справах.

НОВА ЕМІГРАЦІЯ.

(З бразиліської "Праці")
Позамісними часами, розголосили часосипи про майбутню велику еміграцію, якою малобзятися польсько-американське підприємство з Бруклина. Воно хоче переслати до Бразилі: до С. Павло, Ларані, Санта Катарина і Ріо Гранде до Сьуд, передовсім між ріками Уругвай і Паранамама 2,245,000 емігрантів річної народності: Німці, Поляки і Українці.

Як подає репрезентант А. Комишер, підприємство хоче робити колонії по 300 фамілій і гадає, що на транспорт і інсталяцію їх встане 2,000 доларів і тому до грудня малобзят 11,000 доларів.

Досі підприємство має обіцяний 25 тисяч німецьких фамілій, а з українським урядом вже також малоб погодитися. Найохотніше хотілиб колонізувати Парану. Колонізація малоб тривати 6-8 літ, однак три колонії хотілиб сейчас заложити, — як вгоріть для прочих. Тому вибирають передовсім Парану, позаяк тут вже є більші колонії Українці і Поляки, і Парана найліпше надається на колонізацію. Мають в проєкті поробити дороги, а навіть ріки використати до транспорту.

Щоб еміграція не змарнувалася, треба баубуд для емігрантів наперед все приготувати, прийнявши дороги і хати і вже хоч перший ский-такій збірчик поживу.

При таких колоністах задоволься також пару старих колоністів, щоб могли повчити цюробу бразиліської господарки, хоч в початках. Се все то, що без доріг і без приготування вже хат та якогось, хоч примітивного, збору чих поживи, зійшлаб колонізація на страшну нужду, як було в початках нашої еміграції, аби хочби в теперішній, на Ріо Байлах. В лісах все шалено дороге і годи дістати, а щоб дочекатися першого свого збору, треба довшого часу.

Наші старі емігранти, коли вибираються далше в ліси, перше всегду люду собі на нере місце десь засадити і доперва, коли достигає, вибираються

на свіжину. Хоч і тоді старим колоністам початки на новім місцях мусять іти тяжко, то однак не є вони в таких страшних обставинах, як нові емігранти, без жадного запаса поживи і знання обставин. Правда, підприємство в таких радах малоб їх утримувати, а це висновок дуже великої кошти, бо в еміграції можуть бути люди і без найменшого запаса грошей. Спосіб бразиліської господарки, також треба чати в часті знати, щоб на дармо не працювати — коли хто не знає, як і коли садити — а і тому, щоб знали, що тут має вартість, щоб, приміром, не рубати гервин і не палити, як це на початках наші робили і знищили плантації герви, за які інші зродилили тисячі.

Великі транспорти мусятьб також сейчас розділяти, позаяк о заразу в тих обставинах тут дуже легко, як досвід вже навчив.

ВИКЛИК НА МОРСЬКО ШТУК КАНАДСЬКОЇ ХУДОБИ.

Лондон. — До Менчестеру причалив 19. м. тагаровий корабель зі всіми морьками, але без худоби, яку мав привезти туди з Галифаксу.

Капітан корабля розказав, що в часі великої бурі корабель загало тисячу миль поза його доругу на морю. Взагалі корабель так кидало, що моряки не могли через цілх чотирьох дні діти худоби шобевдвісті аби напиться води. А як і вже хоч перший ский-такій збірчик поживу. При таких колоністах задоволься також пару старих колоністів, щоб могли повчити цюробу бразиліської господарки, хоч в початках. Се все то, що без доріг і без приготування вже хат та якогось, хоч примітивного, збору чих поживи, зійшлаб колонізація на страшну нужду, як було в початках нашої еміграції, аби хочби в теперішній, на Ріо Байлах. В лісах все шалено дороге і годи дістати, а щоб дочекатися першого свого збору, треба довшого часу.

АБЕЗПЕЧЕНІШЕ
АЙСКОРСШЕ
АПТАНШЕ

можете переслати родині

НА ВЕЛИКДЕНЬ

АМЕРИКАНСЬКІ ДОЛЯРИ
через
СТАНДАРД БАНК

який доручує долари поштою і телеграфічно на найближчий пошти в як найкоротшому часі у всіх частях ГАЛІЧЧИН, УКРАЇНИ

А інших краів.
Банк поробив всякі приготування, щоб оминути рішорні проволочи в доручуванні грошей з приводу навалу праці перед святами.

Голосьтеся до:

STANDARD BANK

AVE. B. COR. 4TH ST. NEW YORK

ФІЛІЯ: 1-ша Евія, ріг 79-ої улиці, Нью Йорк, Н. Я.

чи ви є передплатником

"СВОБОДИ"

КОЛИ ШЕ СЕЙ ЧАСОСИП НЕ ПЕРЕДПЛАЧУЄТЕ, ТО ЗАЧІНІТЬ ПЕРЕДПЛАЧУВАТИ ТІ СЕЙЧАС.

"СВОБОДА" є найбільшою зі всіх українських часосипів в новім і старім краю.

"СВОБОДА" виходить кожного дня з вітничого неділя і свят.

"СВОБОДА" подає цікаві новини американськ і краєві.

"СВОБОДА" також подає надбагодатішій відомості в теперішніх подіях в старім краю.

ПЕРЕДПЛАТА ВІНОСИТЬ:

В З'єДНЕНИХ ДЕРЖАВАХ НА ЦІЛІЙ РІК \$ 7.00
" " " " НА ПІВ РОКУ \$ 3.75
" " " " НА ТРИ МІСЯЦІ \$ 2.00

В ДЖЕРЗІ СІТІ, КАНАДІ І ЗА ГРАНИЦЕЮ:

" " " " НА РІК \$10.00
" " " " НА ПІВ РОКУ \$ 5.00
" " " " НА ТРИ МІСЯЦІ \$2.75

Звертається увагу, що на кредит нікому не вислається часосип.

"СВОБОДА", 83 GRAND ST., JERSEY CITY, N. J.

БАНКИТІР УМЕР

комедія з сльського життя на три дії.
виступає в сій штуці 14. оств. — Ціна 35 центів.
Замовлення слати до книгарні "Свободи",
"СВОБОДА", 83 GRAND STREET, JERSEY CITY, N. J.

ДУЖЕ КРАСНІ МОЛИТВЕННИКИ В ДУЖЕ КРАСНИХ ОПРАВАХ, ДРУКОВАНІ НА ДОБРИМ ПАПЕРІ, МОЖНА ТЕПЕР НАБУТИ В КНИГАРНІ "СВОБОДИ".

На всі молитвенніч три-раменні хрести.

† Ангел хранитель — в білій каузовій оправі в образах на окладці	1.25
† Ангел хранитель, в полатонній оправі	0.75
• Гоститель, в полатонній оправі і в гарячій витисненій \$1.50; оправлений у штирнуго шифру, а витисненім позолоченим хрестом і в позолоченим березі	2.50
† Дорота мита — в полатонній оправі	0.75
• Молитвенник християнського родина (для мушци), з образами, в хорній полатонній оправі і з позолоченим витисненім та з футералом, \$2.75; в хорній шарпировій оправі і з футералом, для мушци \$3.25; такийсамий для жешчи	3.25
† Молитвенник в штирній оправі (малій формат)	0.70
† Молитвенник з образами, в хорній оправі, а витисненім позолоченим хрестом і з позолоченим березі та з футералом	3.25

Замовлені разом з гришми посылати на адресу: "СВОБОДА", 83 Grand St., Jersey City, N. J.

ВИЙШЛА З ДРУКУ ДАВНО ОЧІКУВАНА
НОВА РАХУНКА КНИЖОЧКА
з ІНФОРМАЦІЯМИ В УКРАЇНСЬКІЙ МОВІ З ДОДАТКОМ ДРУГИХ ШКАВКИ ВІДОМОСТІЙ.
ЦІНА 50 ЦЕНТІВ.

ОСТРОВ СКАРБІВ.

ЧАСТЬ ПЯТА.

(Продолжение)

Я шов здавж побережа, віддіахочу з відволенем знаменитим вуходом, аж зайшов після могой обчислення досить далеко на полудне, щоб діти оборону густих корчів полізти осторожно на другий бік згаданого клина.

По за мною було море, переді мною пристань. Сильний вітер від моря був зноа пулється, а замість вуходу зноа леглий вітерець на переміну то від полудня то від полудневого сходу та він є сабою великі ваги на мряк. Пристать від сторони кісткового острова була тепер така спокійна ітак сама як одиновий барвандж тоді, коли ми не деі закликали. Образ "Гіспаніолі", що котрий тепер повнала чорна (схоргутов), відбінає від штигів аж до самої поверхні води, зовсім вірно в сьому величезному зеркалі.

Коло скунера стои одинок о бокох гігів, а в ньому на розстелених вітрилах розложився був Селмер — а його зовсім добре пізнав. На кораблі стояло кілька людей, а меж них і одинок у червоній шапці, в котрому я догадувався, що це мій друг, котрий сидів на частокі як на коні. Посеред сї мурани побачив я Вони здається балакали і смішували з козячих шук, подібно яхис, хоч я, розуміється, на до того, як йогоюю в Англійську велику відхід, бо може лі з собою шгани.

з одного боку до гори і побачив човенце, яке Бен Гон сам собі зробив. Було то незручно зроблене, трохи криве доробляжд з гнучкого дерева, вложене верствою козячих сирих шкур — волосом до середини. Суденце було дуже маленьке навіть для мене і я навіть не можу собі подумати, як міг уніти палисти здоровенний чоловік. В ньому була зовсім жива маленька лавочка, на перельому кінці рід який попелечки і подібно вясло до порушування лавки.

Аж до тої пори я ще не видав одиного з тих сирячих човнів, які робили собі Британці, але від сїх пори вже видів таке одинок і дяготно не могоу Бен Гонів човен ліпше описати, як той найперший і найгірший, який собі кодилебував зробили. Але він був і тим дуже добрий, що був незвичайно легкий та був багатозучастий.

Гадаю би хтось, що я знайшовши тепер човен, вже тим вдовольсїся та ні, мені прийшовши інший план нагадуку і захвав мене в голову, як Фіра сія, на так, що мені здавалося, що я би виконаю його навіть у очках самого капітана Смолета. Той план був такий, щоб серед нічної пітьми вибратися на воду, перетяти ланув від якоря "Гіспаніолі" і пусити її з вітрами. Я був тог кріпкого переконання, що ворохобники по свої невдачі нічого так не бажують як лиш то, щоб на другий день витягнути якор та поплити на широкое море; мені здавалося, що було би похвальним ділом неупустити до цього, а що виступити на кораблі

мала ніякої лодки до розпоряджності, то і гадав, що те можна зробити без великої небезпеки.

Отже я підлождав, аж добре стемнілося, а тимчасом сія спору часть моїх сухарів. Ніч була як сія сотворена для мого наміру, бо мряка закривала ціле небо. Коли зникло останнє промінне денного світла, повисла непролихана пітьма над островом з закопаніями скарбів. А коли я накінець взяв човен на плечі і спотикавсїся вишшов з яруги, де повчеряв, то в цілій пристани будио лиш дві точки.

Перша то була велика ватра на березі, доволка котрої по бітні розбишакі полагали та як я пілн, а друга то маленьке світло серед пітьми, що показувало, де стоїть корабель. Та знав відлаву моря відповіду обернувся, так, що переді мною кінцем звернувся як раз протїе мене. Лип в каюти світлілося, а то, що я видав, був шид відбілес слабого світла, що виходило з вікноці у позадній часті корабля.

Виділаи моря тревас уже як кінсь чак, і я мусїв відтог іти спориі куесць доруги мочарувати беремом, де по кістках разів застрягав аж до кісткя, зокни дішшов на край устануї, який тоді та бродячи се трохи далше, пувств сїй човен на воду.

Глава двайцїть третї.

Виділаи моря.

Човен, як те я мав зараз переконання, був на одну особу, такий величїни і такий важ, як човен Особельї, але не

вичайно трудно було ним кермувати. Що я й не робив, а він так не хотїв плити в ту сторону, куди мені сіла була мабуть у тому, що він крутився на одиному мїсті. Так і сам Бен Гон говорив, що сей човен має свої примхи і треба їх аж добре пізнати, щоб ними можна було кермувати.

Тих його примх я очевидало не знав. Він пліли назад іде лиш в ту сторону, куди я хотїв. Найдовше був заедно боком обернений, і я переконаний, що я був би не допав до корабля як би не відіпнав моря. На щастє відіпнав вхопив мене з "Гіспаніолі", так що я мусїв кончат до неї доплити.

Корабель показався наперед переді мною як щось темного, ще темнішого як темнота; відтак зарішувалися вирізнішї штиглі і сам корабель, а в найбільшій хвилі, як мені здавалося (бо чим ближше я підлізав, тим сильніший був похвот), опинився я перед її лановою від якоря і хвилосї її.

Линва від якоря була так сильно натягнена як титива ланка. Доволка корабля, журчала та шуміла вода в темноті як у малому гірському потоці. Липш було шарпутьи ножем по лінні, а похвот був би вхопив "Гіспаніолі" і поїсї зі собою.

Досї було все добре. Але мені прийшло зарад на гадуку, що сильно натягнена линва, як би її нараз перетяти, так само небезпечна як той кїнь, що бе. Я буби не зваби о що задохнївся, що навіть я був так близький і відтяг якор від "Гіспаніолі", то був би певно повернувся зі своім човном.

Та гадука здержала мене, і я бої був уже відступив від могого наміру, як ми знов шастє не було мені сприяло. Легкий вітер, що зразу дув з полудня а відтак від полудневого сходу, коли ніч зачала, став віти з полудневого заходу. Коли я ще роздумував про мій план, звїяв вітер на похвот "Гіспаніолі" ярказ на похвот; на велику радість натягнена линва знов понустила, щоб не йти оба послідї її мотузї перерізати.

Через цілий той час чув я якісь голосні крики в каюті, але що у мене в'їжало було зовсім що нишого, та я на них не зважав. Тепер же, коли я так чєкав, то її звернува більшу увагу на них.

По однім голосі пізнав я тєслю Ізраїла Гендеса, що давнїшїми часами був Фандитровим пулкярєм; другий тогос, то був розумїється, могого приятеля в червоній шапці. Оба ті розбишакі були оскільки лїні, а все ще тїли, бо коли я так відслухував, одинок їх отворив вікно і закїпавши, винхнув шум і оду, мабуть порошну фляшку. Та вони не лиш були лїні, але, як мені здавалося, ще і зовсім скажує супречку до мене. Проколоси силпачєся гредом, а попри те робили

такі страшні крики, що я таки щє був певний того, що вони щє будуть і битисї. Але до того не прийшло, бо за кожний рід супречка прихитала і тогос не було вже так крикливі, аж зноу по якісь хвилі робилися такі самі крики.

На березі виділо велику ватру, що палухотїла яєною полумїном між деревами. Якісь одинок і з них поспівав стару, мєлхнїшїю пієсно морьшчу, а при тому клав велику вагу на послідї її слова. Я чув її перєз пидіть мого подорожї і пригадував собі ті слова:

Попліла на море муча сім-десять п'ять, [дєсять п'ять, а домія вернуд лиш одинок [назад.] Мені здавалося, мов би Вітис сумна пієсна мала образове значіння для товариства, що зрештєю потерпело так люту страту. Але і з того всього, що я видів, то ті бубанїри були такі змінїчї, як і те море, на котрому вони жили.

Накінець настав вітер; скунер пер похилився трохи боком, і почува в руці, що ланва від якоря знов повисає; і уживши її всї сили, розтяв ще її послідї лїні до мотузї.

Вітер малю що вадив човношїню, котрий у одній хвилі піпнав до переднього кінця "Гіспаніолі". Рївночасно і ступер, лїччи за похвотом, став поволї крутитися доволка себє.

(Дальше буде).

Календар У. Н. Союз 50 ц.
Стишій Календар 25 ц.
Лист. папір з вершином по 19 ц.

"СВОБОДА"

